

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: JUDr. L. M.**, zast. JUDr. Martinem Vlčkem, advokátem se sídlem Anglická 4, Praha 2, proti **žalovanému: Ministerstvo životního prostředí** se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, **za účasti osoby zúčastněné na řízení : Ing. A. M.**, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.9.2010, č.j. 1050/550/10-Hr, 71680/ENV/10,,

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá.

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

I I I . Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Správy Krkonošského národního parku (dále jen Správa KRNAP) ze dne 5.5.2010, jímž nebyla podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny žalobci a dále také Ing. A. M. povolena výjimka ze základních podmínek ochrany ohrožených zvláště chráněných rostlin (bledule jarní, prstnatec listenatý) nezbytná k realizaci záměru „Zřízení manipulačních ploch na parc. č. 306 a 315 v k.ú. Dolní Dvůr“.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel ze zjištění, že žalobce spolu s Ing. A. M. uplatnili dne 4.5.2009 u Správy KRNAP žádost o posouzení ideového záměru spočívajícím v terénních úpravách na parc. č. 306 a 315 v k.ú. Dolní Dvůr, a to z důvodu

rozšíření manipulačních ploch k parkování ke skládce dřeva v délce 4 m a i k lepšímu příjezdu složek integrovaného záchranného systému. Tyto práce měly být realizovány v ochranném pásmu KRNAP, v němž dle Správy KRNAP jde o místo s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin. Práce žalobce měly představovat odtěžení zeminy z ploch označených jako „MP1“ a „MP2“ na parc. č. 306 a uložení této zeminy na ploše označené „PU“ na parc. č. 315. Tento záměr se stal podkladem pro provedení botanického průzkumu. První botanický průzkum byl Správou KRNAP proveden 13.5.2009, druhý dne 26.6.2009 a těmito průzkumy byl potvrzen výskyt bledule jarní a prstnatce listenatého, což znamenalo, že žalobci měli žádat o výjimku podle § 56 zákona. Než byl žalobce o tomto výskytu uvědomněn, Správa KRNAP zjistila již 29.5.2009 provedení dosud nepovolených terénních úprav bez předchozího stanoviska Správy KRNAP, přičemž tyto terénní úpravy byly navíc nad rámec záměru provedeny i na parc. č. 281. Na základě kontrolního šetření na místě samém dne 28.8.2009 bylo následně zahájeno řízení o odstranění terénních úprav. V této souvislosti byly žalobci předány výsledky provedení botanického průzkumu ze dne 13.5.2009 ze dne 26.6.2009.

Žalovaný dále vyšel ze zjištění, že žalobce dne 11.11.2009 uplatnil u Správy KRNAP žádost o dodatečné povolení k terénním úpravám, do které již zahrnul i původně neuvažovaný pozemek parc. č. 281. Žádost byla doplněna dne 30.11.2009 o projektovou dokumentaci zpracovanou projekční kanceláří GRAFIC. Projektová dokumentace řeší přemístění vykopané zeminy z parc. č. 281 na pozemky parc. č. 306 a 315. Pozemky v místě vytěžené zeminy měly být využity jako manipulační plocha. K žádosti žalobce pak Správa KRNAP vydala dne 14.1.2010 závazné stanovisko, jímž byl souhlas k dodatečnému povolení terénních úprav na parc. č. 281 a současně nevydala souhlas k dodatečnému povolení terénních úprav na pozemcích parc. č. 306 a 315. Současně stanovila podmínky k odstranění již realizované části stavby navážky zeminy na parc. č. 306 a 315. Následně dne 28.1.2010 podal žalobce spolu s Ing. A. M. žádost o udělení výjimky ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů rostlin podle § 56 odst. 1 a odst. 3 pro prstnatce listenatého a bleduli jarní a dne 19.2.2010 podal další žádost o udělení výjimky, která se vztahovala na prstnatce listenatého, bleduli jarní, škardu měkkou jestřábníkovitou a na předměty ochrany evropsky významné lokality Krkonoše 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří a 6520 Horské sečené louky. Správa KRNAP spojila řízení ve věci udělení výjimky v souvislosti s terénními úpravami na parc. č. 306 a 315 a dne 5.5.2010 vydala rozhodnutí, kterým nebyla povolena výjimka nezbytná k realizaci záměru manipulačních ploch na parc. č. 306 a 315 v k.ú. Dolní Dvůr. Žalovaný dále zjistil, že na stavbu „Terénní úpravy na parc. č. 281“ bylo Městským úřadem Vrchlabí, stavební úřadem z 23.3.2010 vydáno stavební povolení.

Žalovaný se dále v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce a Ing. A. M., které byly obsaženy v odvolání podaném proti rozhodnutí Správy KRNAP ze dne 5.5.2010, jímž nebyla povolena výjimka dle § 56 odst. 1 a 3 zákona č. 114/1992 Sb.

Odvolatelé namítali nedostatek zjištění, jaké rostliny jsou předmětem ochrany, zda se vyskytují na konkrétním místě, odborné ocenění počtu těchto rostlin, sdělení, jak s navezenou zeminou naložit, zda jí odstranit či ponechat, zda jsou rostliny schopné revitalizace, nejednotný postup odboru Státní správy KRNAP a nedostatek součinnosti ze strany pracovníků odboru při místní prohlídce.

K tomu žalovaný poukázal na skutečnost, že již při provádění jiného, předchozího botanického šetření dne 16.4.2009 se žalobce dotazoval na možnost provedení terénních úprav, na to došlo k součinnosti, neboť sdělení, že je nutné podat žádost na Správu KRNAP, o posouzení ideového záměru. Tato žádost byla podána a byly provedeny i botanické

průzkumy. Odvolatelům bylo sděleno, že v daném případě musí žádat o výjimku podle § 56 zákona. Žalovanému tedy není zřejmé, že by Správa KRNAP byla v nečinnosti.

Odvolatelé dále namítali, že Správu KRNAP upozornili na věcnou a časovou vazbu uvažované terénní úpravy na postup investiční akce ČEZ a.s., což bylo potvrzeno písemným vyjádřením ČEZ Distribuce a.s. přiloženým k odvolání dne 1.6.2010.

K tomu žalovaný uvedl, že jde o písemné vyjádření ČEZ Distribuce a.s. ze dne 21.5.2010, jehož obsah není důvodem pro provedení terénních úprav, které nebyly povoleny, přičemž ani není relevantní, s jakým časovým předstihem od provedení terénních úprav se odvolatelé o investiční akce ČEZ Distribuce a.s. dozvěděli.

Odvolatelé dále namítali, že ačkoliv byla Správa KRNAP o záměru odvolatelů včas informována a dne 30.11.2009 obdržela projektovou dokumentaci, neodpověděla v obvyklé 30 denní lhůtě a učinila tak až po osobní intervenci v lednu 2010 závazným stanoviskem ze dne 14.1.2010.

K uvedené námitce žalovaný, poukázal na ust. § 83 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. a na lhůty podle správního řádu. Žalovaný neshledal, že by zákonná lhůta byla překročena, uvedl, že pro řízení ve věci terénních úprav měli odvolatelé předložit závazné stanovisko Správy KRNAP do 31.12.2009, přičemž žádost odvolatelů o závazné stanovisko mohla být podána již dříve.

Odvolatelé vytýkali Správě KRNAP, že je neinformovala o spojení řízení ve věci udělení výjimek a nepoučila je o tom, že podle zákona se uděluje výjimka podle § 56 odst. 1 a 2 na místo dřívějšího ust. § 56 odst. 1 a 3 zákona a byla vypuštěna i správou deklarovaná existence předmětů ochrany evropsky významné lokality Krkonoše, ke kterým byla vztahována žádost odvolatelů.

K těmto námitkám žalovaný uvedl, že na parc. č. 281 nebyl zjištěn výskyt zvláště chráněných druhů rostlin, proto v závazném stanovisku Správa KRNAP vyslovila souhlas s dodatečným povolením terénních úprav na parc. č. 281 a proto řízení ve věci udělení výjimky podle § 56 bylo vedeno v souvislosti s terénními úpravami na parc. č. 306 a 315. Žalovaný uvedl, že pro povolení výjimky se použije znění zákona účinné v době podání žádosti, nikoliv v době provádění terénních úprav a zdůraznil, že předmětné rozhodnutí Správy KRNAP ze dne 5.5.2010 je rozhodnutím ve věci výjimky ze zákazu u zvláště chráněných druhů rostlin podle § 56 a netýká se předmětu ochrany evropsky významné lokality Krkonoše.

Odvolatelé namítali, že na parc. č. 306 a 315 se vyskytují jednotlivé zvláště chráněné rostliny rostoucí uvnitř jiných kultur a na ploše podléhající běžnému obhospodařování. Takto jsou zpravidla objektivně poškozovány, aniž by Správa KRNAP v minulosti vznesla jakékoliv námitky. Biotop těchto rostlin se nachází na zcela jiném místě vzdáleném od deponované zeminy. Namítali, že několik desítek jedinců bledule jarní se tento rok v jarních měsících dostalo přes vrstvu navozené zeminy a že místa výskytu prstnatce listenatého byla respektována a deponovanou zemínou nebyla jakkoliv dotčena.

K této námitce žalovaný argumentoval, že zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a ve všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Vysvětlil ochranu danou ust. § 49 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona s tím, že za běžné obhospodařování se nepovažují zásahy, při kterých může dojít ke změně hydrologických půdních poměrů, půdního povrchu či chemických vlastností prostředí. V dané věci nešlo o běžné obhospodařování, neboť násyp a uložení zeminy nelze zahrnovat do běžného obhospodařování kultur. Správa KRNAP zjistila, že minimálně 10-15 rostlin prstnatce listenatého na ploše označené „PU“ bylo zničeno deponováním zeminy.

Odvolatelé dále namítali nejednotný praktický postup Správy KRNAP s tím, že je bagatelizována argumentace odvolatelů o jejich jednání ve veřejném zájmu, neboť ve

veřejném zájmu je dostupnost integrovaného záchranného systému či lékařské pomoci a právo dopravní dostupnosti majitelů nemovitostí v části obce Dolní Dvůr. Vytýkali nesoučinnost pracovníků Správy KRNAP při vzájemně dohodnutém společném místním šetření.

K uvedeným námitkám žalovaný uvedl, že byly zváženy všechny okolnosti a byl dostatečně podložen závěr, že zájem na vybudování manipulační plochy je více zájmem soukromým, není zde dán takový veřejný zájem, který by převyšoval zájem na ochraně přírody. Dle žalovaného skutečnost, že ačkoliv smyslem záměru byly terénní úpravy a odvolatelé původně neuvedli, že uložená zemina má sloužit ke zřízení manipulační plochy, avšak Správa KRNAP tento záměr takto označuje, nemá toto označení záměru vliv na správnost výroku rozhodnutí. Žalovaný odmítl, že by Správa KRNAP nesoučinností navodila vzniklou konfliktní situaci jak v administrativní, tak ve skutkové dimenzi, poukázal na možnost odvolatelů informovat se o výskytu chráněných druhů rostlin na určitých pozemcích, poukázal na navazující časové úkony - na první i druhý botanický průzkum a na to, že terénní úpravy byly zjištěny dříve, než Správou KRNAP mohly být oficiální cestou sděleny závěry těchto průzkumů.

K námitce odvolatelů, že Správa KRNAP postupovala nerovnoprávně a nejednotně v právním posuzování zásahu do přírody v předmětné lokalitě v souvislosti s jiným souhlasem Správy KRNAP se stavbou na sousedních pozemcích parc. č. 319/1, 325/2 a 319/2 žalovaný uvedl, že tyto skutečnosti nejsou předmětem daného řízení.

K námitkám odvolatelů, že Správa KRNAP neidentifikovala konkrétní místa výskytu chráněných druhů a rostlin a je nejistota o výskytu těchto chráněných druhů žalovaný uvedl, že odlišnosti v počtu zjištěných zvláště chráněných druhů rostlin na předmětných pozemcích jsou poznamenány dobou, ve které se botanický průzkum pro potřeby vymezení zastavěného území obce vždy prováděl. Při průzkumu dne 13.5.2009 byla na ploše „PU“ zjištěna bledule jarní v počtu několika stovek rostlin a v jižní části této plochy byl zjištěn výskyt prstnatce listenátého, dne 26.6.2010 byl pak dopřesněn výskyt prstnatce listenátého na jižní části této plochy v početné populaci celkem 25 -30 rostlin. Botanické průzkumy byly provedeny na plochách označených v předloženém ideovém záměru jako „MP1“, „MP2“ a „PU“ a žalovaný uvádí pouze výsledky botanického průzkumu na ploše PU, kde minimálně 10-15 rostlin prstnatce listenátého bylo zničeno deponováním zeminy.

. Žalovaný dospěl k závěru, že z důvodu nepřevažujícího jiného veřejného zájmu na realizaci záměru nebylo možné odvolatelům povolit výjimku v souladu s § 56 zákona.

Z uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobce namítal, že postupem správních orgánů obou stupňů byl zkrácen na svých právech tím, že rozhodnutí byla vydána na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a v rozporu s obecným požadavkem správního řízení, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobce za podstatu sporu ohledně jím předložené žádosti ze dne 4.5.2009 k ideovému záměru vyzdvihl skutečnost, že Správa KRNAP překvapivě rozdělila svá rozhodnutí na souhlas k dodatečnému povolení terénních úprav na parc. č. 281 a nesouhlas k dodatečnému povolení terénních úprav na parc. č. 306 a 315. Přitom je zřejmé, že žalobce se snažil o maximální součinnost se Správou KRNAP, komunikoval s jejími pracovníky jak telefonicky, tak návštěvami, podal vyžádanou žádost o dodatečné povolení k terénním úpravám a doplnil žádost o projektovou dokumentaci v nejkratším možném čase do 30.11.2009. Snažil se také o maximální šetrnost při případných úpravách terénu tím, že je prováděl ve věcné a časové vazbě na postup realizace investiční

akce v lokalitě prováděné ČEZ a.s. Namítal, že Správa KRNAP, jakož i stavební úřad ve Vrchlabí zaměřovali sice dvě odlišné, avšak jednoho místa se týkající investiční akce. Žalobce si je vědom toho, že zásahy v místě prováděl bez povolení, ale v daných souvislostech nepochybně v zájmu ochrany přírody a s předpokladem, že nevzniknou neodůvodněné rozdíly v přístupu k žadatelům. Poukázal na zásadu formulovanou v ust. § 4 odst. 3 správního řádu s tím, že správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, jde-li nepochybně ve veřejném zájmu o postup shodný v celé lokalitě. Žalobce vytýkal napadeným rozhodnutím, že jejich vydáním byl porušen zájem na ochraně přírody, neboť je zřejmé, že obě aktivity jsou navzájem propojeny a nelze jednu připustit (výkop zeminy) a druhou zamítnout (násyp těže zeminy), navíc se záměrem vyrovnat z části podmáčené terénní nerovnosti při zachování krajinného rázu, zejména vodoteče-potůček. Bylo třeba zvážit, že k povolené části terénních prací, tj. k výkopu bylo dne 23.3.2010 vydáno rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, stavebního úřadu příslušné stavební povolení. Nelogičnost nesouhlasné části správního rozhodnutí se žalobce snažil vysvětlit a zvrátit žádostí o udělení výjimky. V řízení však bylo postupováno pouze s odkazem na podklady ze spisu, aniž by byl dostatečně zvážen smysl a výsledný záměr patrný z námitek žalobce. Namítal, že Správa KRNAP sloučila separátní žádosti o výjimku pro parc. č. 306 a 315 do jednoho řízení, ačkoliv tu jde výklad o ust. § 49 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobce totiž namítal, že toto ustanovení stanoví situaci výskytu zvláště chráněných rostlin rostoucí přirozeně uvnitř jiných kultur na ploše podléhající běžnému obhospodařování těchto kultur (sečené louky). Při této činnosti a provozu jsou tyto kultury objektivně poškozovány, když rostou samostatně i uvnitř jiných kultur. Provedený zásah byl realizován tak, že jej lze považovat za zájem na ochraně přírody dané lokality, jak z hlediska ekologického, tak ekonomického, jestliže záměrem bylo vyrovnat z části podmáčené terénní nerovnosti při zachování krajinného rázu a zajištění výrazně lepší dostupnosti a sjízdnosti v předmětné lokalitě. Správní orgány však neposuzovaly konkrétní záměr a jeho výsledek tak, zda nepřevyšuje nad zájmem ochrany přírody, ačkoliv šlo o lepší přístupnost nemovitostí v lokalitě pro orgány integrovaného záchranného systému a žalovaný tuto námitku přešel bez vyjádření v odůvodnění.

Žalobce namítal, že i u rozhodnutí Správy KRNAP jde o nesprávné pochopení terénních úprav, kdy se zde hovoří o zřízení manipulační plochy, ačkoliv ve skutečnosti šlo o vyrovnání terénní nerovnosti, do které by zemina byla uložena. O manipulační plochu žalobcům šlo až u parc. č. 281. Nejde přitom o terminologickou záměnu, ale o nepochybně obsahový omyl na straně správního orgánu, jestliže je zaměřováno vyrovnání terénu se zřízením manipulační plochy.

Žalobce poukázal na jiný příklad vydání povolení s návozem zeminy z roku 2010, při němž šlo o mnohem vyšší počet zvláště chráněných druhů rostlin a žalovaný rozhodoval v rozporu s požadavkem správního řádu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly neodůvodněné rozdíly. Žalobce namítal, že nepovolením výjimky došlo k různé rozhodovací praxi Správy KRNAP ve vztahu k různým účastníkům správních řízení a byl zmařen investiční záměr mající ve svém důsledku jak škody ekonomické, tak těžko vratné škody na ochraně přírody, resp. na zvláště chráněných druzích rostlin.

Žalobce namítal, že jestliže při kontrolním šetření dne 28.8.2009 na stavebním úřadu ve Vrchlabí zástupci správci KRNAP se před odvolateli přikláněli k tomu, aby zemina v násypu byla ponechána na místě samém a po 5 měsících toto ve svém rozhodnutí odmítli, vyvolávají nepochybně podmínky zmaření investičního záměru a to bez ohledu na vznik zbytečných nákladů na straně žalobce. Žalobce vyjádřil podiv nad tím, že při kontrolním šetření nebyli pracovníci Správy KRNAP schopni sdělit, jak naložit s navezenou zeminou a v konečném rozhodnutí toto požadovali.

Stejné podivnosti shledal žalobce v argumentaci žalovaného v otázce výskytu a počtu zjištěných zvláště chráněných druhů rostlin na předmětných pozemcích, jako důvodu pro zamítnutí dodatečného povolení. Žalobce rozlišuje, že výsledky botanického průzkumu na plochách označovaných záměru jako MP1 a MP2 (kromě plochy PU) jsou i dle žalovaného irelevantní a tedy za rozhodné považuje pouze závěry k ploše označované jako PU (prostor uložení zeminy). K této souvislosti poukazuje na to, že na ploše PU po prvním průzkumu dne 13.5.2009, tj. přede dnem 29.5.2009, kdy byl násyp uložení zeminy již proveden, zde byla zjištěna populace bledule jarní v počtu údajně několika stovek rostlin a v jižní části výskyt pouze několika rostlin prstnatce listenatého, zatímco dne 26.6.2009 již žalovaný shledává poměrně početnou populaci 25-30 rostlin, přičemž zničeno mělo být 10-15 rostlin. Žalovaný ovšem neposuzuje, zda požadované odstranění násypu neznamená daleko závažnější škody na populaci zvláště chráněných druhů rostlin jeho rozhodnutí, když je zřejmé, že populace bledule jarní poškozena není a populace prstnatce listenatého utrpěla škody minimální a srovnatelné se sečením pozemku louky. Žalobce proto navrhl, aby soud napadená rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný poukázal na podmínky udělení výjimek ze zákazu u zvláště chráněných druhů rostlin podle § 49 v návaznosti na § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny s tím, že vždy i bez ohledu na novelizaci § 56 účinné od 1.12.2009 a provedené zákonem č. 349/2009 Sb. vždy bylo stanoveno, že veřejný zájem musí převažovat nad zájmem ochrany přírody. Takový veřejný zájem žalovaný v dané věci nenalezl, neboť neexistuje veřejný zájem na realizaci terénních úprav na pozemcích parc. č. 306 a 315, neboť jejich účelem nebylo vytvoření manipulační plochy pro vozidla integrovaného záchranného systému. Rozlišil, že terénní úpravy na parc. č. 281, jejichž využití je označeno jako manipulační plocha, byly žalobci dodatečně povoleny rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 23.3.2010 a to oproti úpravám na pozemku parc. č. 306 a 315 proto, že na parcele 281 nebyl zjištěn výskyt žádných zvláště chráněných druhů rostlin a Správa KRNAP pak k dodatečnému povolení terénních úprav vydala souhlas v závazném stanovisku. K námitce žalobce o nedůvodných rozdílech v přístupu k žadatelům žalovaný uvedl, že jde toliko o domněnku žalobce, neboť k takovým rozdílům nedošlo, řízení ve věci povolení výjimky podle § 56 zákona u sousedů na sousedním pozemku probíhalo postupem stanoveným zákony, což je zásadní rozdíl oproti postupu v řešeném případě žalobce. Situace na pozemku sousedů byla jiná, oproti situaci v místě samém na pozemcích žalobce, neboť výjimka podle § 56 zákona byla sousedům Správou KRNAP povolena za podmínky provedení záchranného transferu jedinců zvláště chráněného druhu bledule jarní před realizací záměru. To v řešeném případě žalobce nebylo možné, neboť záměr byl nejdříve proveden, až poté bylo zažádáno o výjimku podle § 56 zákona. V dané věci tedy bylo zjevné, že šlo o jiný případ a nelze žalobcům shodně udělit výjimku k zásahu do zvláště chráněných druhů. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V řízení uplatnil práva osoby zúčastněné na řízení Ing. A. M., který rovněž podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v této věci.

Při jednání před soudem zástupce žalobce uvedl, že jeho žádost navazovala na uskutečňované práce ČEZ, a.s., na položení podzemního kabelu a kdyby jí bylo vyhověno, tak ty práce mohly proběhnout souběžně bez dalšího ohrožení lokality. Správa KRNAPU však byla nečinná, přestože ideový záměr měla k dispozici, byla s ním seznámena, znala stanovisko ČEZ, a.s. Pokládka kabelu ČEZ, a.s. probíhal paralelně s terénními pracemi na pozemku, zemní práce se toho dotýkaly. Protože správa KRNAP byla nečinná a terénní práce

ČEZ, a.s. začaly, tak žalobce uskutečnil jenom jednu část záměru a čekal na souhlas. Je pravda, že činil bez souhlasu Správy KRNAP, ale s jejím vědomím a současně s těmi terénními pracemi, které prováděl ČEZ, a.s. Dále zástupce žalobce uvedl, že na parc. 306 nedošlo k žádným zásahům, na parc. 315 došlo k částečnému zásahu, ale nikoliv k likvidačnímu a na parc. 281 nic nebylo, takže pokud by Správa KRNAP nebyla nečinná a pokud by té žádosti vyhověla s tím, že uloží shodné podmínky jako sousedům, tak žalobce je připraven realizovat a dodržet tyto podmínky. Dle žalobce z dokazování vyplynulo, že žalobce požádal Správu KRNAP v okamžiku, kdy v lokalitě docházelo k terénnímu zásahu ukládání podzemního kabelu ČEZ, a.s. současně o to, aby si mohli upravit a rozšířit manipulační, tedy parkovací plochu u svého domu na svých pozemcích a v rámci toho ideového záměru byly samozřejmě řešeny otázky, kam skrývky ze dvou míst, z parc. 281 a 306 složit. Správa KRNAP byla nečinná, přestože probíhaly práce ČEZ, a.s. paralelně, s nimiž musela být provedena práce na parc. 281, a proto musela být půda z parcely 281 někam uložena. To, kam má být uložena bylo řešeno v projektové dokumentaci, kterou Správa KRNAP měla k dispozici a šlo o část parc. 315, dnes 318/2. Žalobce požádal dodatečně o povolení a Správa KRNAP překvapivě rozdělila povolení na skrývku, v podstatě, co se týkalo celé projektové dokumentace do dvou bodů. Povolila skrývku na parc. 281, se vším ostatním poněkud nelogicky nesouhlasila, protože neřešila otázku uložení skrývky. Co bylo v žádosti, je ve veřejném zájmu, jde o zásady šetrné k přírodě a pokud by Správa KRNAP byla jiného názoru, je její kompetenci uložit takové podmínky, které budou plně dostatečné k ochraně těch zvláště chráněných rostlin, pokud se na parcelách vyskytují. To nebylo doloženo dostatečně, ani znaleckým posudkem ani vyjádřením, které by bylo plně konkrétní a kompetentní. Uložení dosavadní části skrývky z parcely 281 na část parc. 315, dokládá ve fotodokumentaci, že vlastně došlo k tomu, že tento násyp výrazně zabraňuje podmačení cesty, která je ve veřejném zájmu. Umožňuje, aby ta cesta byla užívána všemi uživateli v lokalitě, včetně případně vozů integrovaného záchranného sboru a nedošlo ani k nějakému výraznému nebo dokonce likvidačnímu poškození rostlin. Upozornil, že v těsném sousedství byl Správou KRNAP zjištěn naléhavý důvod s výrazně převyšujícím veřejným zájmem spočívající v naplnění práva každého občana zajistit si vlastní přístup, příjezd k nemovitosti ve svém vlastnictví, po svých vlastních pozemcích. V případě pozemku parc. č. 306 bude případnou stavbou, pokud bude povolena, zasažena jen nezbytná část té parcely, na vyznačeném plánu je to parné. Pokud tam jsou rostliny, které spadají pod chráněné rostliny ve smyslu zákona, je možné je přemístit, provést transfer. Žalobce se k tomu hlásí, pokud podmínky budou shodné s podmínkami, které Správa KRNAP ukládá ve shodné lokalitě a v těsném sousedství jiným žadatelům.

Zástupkyně žalovaného se ve svém přednesu vyjádřila k námitce nerovného zacházení. Uvedla, že žalovaný neshledává žalobcem zmiňovaný případ povolení pro pozemky v sousedství za stejný. Rozdíl spočívá v tom, že sousedé požádali o výjimku před samotnou realizací záměru, tedy bylo možné stanovit i určité podmínky pro jeho výkon, zejména záchranný přenos rostlin a je běžná praxe, že výjimky jsou doplňovány podmínkami a jenom za nich jsou vlastně udělovány, kdežto v případě žalobce byl vlastně záměr realizován před tím, než byla výjimka udělena, tj. v rozporu se zákonem. V takovém případě není možné již záchranný přenos nařídít, pochopitelně, protože už rostliny byly vlastně překryty zeminou, takže pochopitelně to není možné. Pokud by měli postupovat tak, jak navrhuje žalobce, tak by to nerovnost mezi účastníky řízení vlastně generovalo, protože kdyby udělili výjimku u žalobce ex post až poté, kdy již byl záměr byl realizován tak by právě došlo k nerovnosti, neboť zatímco sousedé postupovali legálně a museli provést záchranný přenos žalobci by byla udělena výjimka bez dalšího, čímž by byl vlastně zvýhodněn. Nadto majitelé sousední nemovitosti, neměli žádnou svoji přístupovou komunikaci a přicházeli ke své nemovitosti přes pozemky jiného vlastníka. To je také jiná situace, než když nějaká cesta

existuje tak, jak je to v případě žalobce. Ust. § 56 dopadá na žadatele, na toho, kdo hodlá provést nějaký záměr a je především na něm, aby si zjistil výskyt zvláště chráněných druhů, takže nelze se vázat na to, že úřad neprovedl nebo ten správní orgán neprovedl průzkum dostatečně včas, je to spíše nadstandartní přístup, který není běžný. Je na žadateli, aby si informace o výskytu zvláště chráněných druhů nějak opatřil, buď to tedy v konzultaci s daným správním orgánem nebo třeba nějakým odborným posudkem ve vlastní režii.. Žalobce se několikrát vyjadřoval o časové tísní, odkryl zeminu vlastně na pozemku 281 a přenesl ji na ten pozemek 315. V souvislosti s pracemi ČEZ, a.s. není nikde uvedeno, kdy probíhaly práce, v podkladech to nelze dohledat, nicméně vedení vede přes pozemek 281, zhruba a 313 a nikoliv 315, takže časová tíseň už se netýká parc. 315, tedy argument o časové tísní je nutné zasadit také do prostorových souvislostí. K plánu sousedů a ke geometrickému plánu, zástupkyně žalovaného uvedla, že cesta je značně a vyznačení zvláště chráněných druhů z roku 2006 a je poměrně nepřehledné a nepřesné.

Osoba zúčastněná na řízení Ing. A. M. učinil rozsáhlý přednes, týkající se projednání záměru s botanikem Správy KRNAP již 16.4.2009 v souvislosti s botanickým průzkumem na pozemku sousedů, při němž již bylo zjištěno, že na 281 neexistují žádné předměty ochrany přírody. Správa KRNAP ačkoliv věděla, že bylo komunikováno, tak 13.5.2009 a na konzultačním jednání dne 22.6.2009, se nenašlo řešení. Byla možnost, aby byla věc prodiskutována na místě a Správa KRNAP mohla už tehdy říct: „udělejte skrývku“ a stanovit podmínky, které používá standardně, ať už v případě sousedů nebo následně podle pozemku žalobce. Nesouhlasil s tím, že při udělení výjimky u sousedů neexistovalo žádné jiné uspokojivé řešení. Byly tři možnosti, sousedé měli jednu cestu, druhou cestu, po které jezdili společně 40 let od roku 1981 a pak ještě třetí cestu, kterou nevyužili a ta byla dokonce ve vlastnictví Správy KRNAP. Nicméně se realizoval čtvrtý vjezd řešený přes zvláště chráněné druhy rostlin. K argumentaci, že žadatelé si mají zajistit botanický průzkum Ing. A. M. uvedl, že se o to snažili 4 roky, žalovaný až nyní uznal, že mají právo se seznamovat s dokumentací, koncem dubna se dostal na Správě KRNAP ke spisové dokumentaci, z níž předkládá podklad ze spisu protistrany, kdy na předmětných parcelách, kde by se to mělo nacházet, není registrován žádný výskyt chráněných rostlin, je to z roku 2006 a v době, kdy žalobce jednal s botanikem Správy KRNAP a ten si dělal poznámky, kde se jaká rostlina vyskytuje, tak toto nebylo žalobci a Ing. M. vydáno s odůvodněním, že tam jsou i poznámky k pozemkům sousedů. Nejklíčovějším je, že toho dne 16.4. bylo zjištěno, kde se chráněné rostliny a botanik pan H. byl seznámen s celou časovou tísní, a souvislostmi a bylo s ním projednáno, kde se zvláště chráněné rostliny vyskytují a kde nikoliv. Ing. A. M. uvedl, že má zdokumentováno, že průzkum dne 16.4.2009 byl prováděn na místě panem H., který byl seznámen i se záměrem žalobce a tedy provedl průzkum i pro pozemky parc. č. 281 dokonce bez žádosti, jakékoliv žádosti, takže není pravda, že musí být vždycky podaná žádost. Výskyt zvláště chráněných rostlin je zdokumentován u sousedů, ale posuzovala se celá lokalita, s tím, že na pozemku parc. č. 315/2 v současné době není registrován výskyt žádných zvláště chráněných druhů rostlin. Následně proběhly 2 botanické průzkumy se změnou, že na pozemcích se v podstatě nějaké rostliny nalézají. Dodal, že jestliže dle ministerstva je povolení výjimky v sousedství parc. č. 319/1, resp. 325/2 legální, tak došlo k přesahu a nedodržení podmínek, protože vzniklá nová parcela parkovací plocha, odstavná plocha přesahuje a zasahuje do 319/2.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud vyšel z následující právní úpravy

Podle § 49 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ve znění do 30.11.2009 zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

Podle § 49 odst. 2 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb. ve znění do 30.11.2009 ochrana podle tohoto zákona se na rostliny nevztahuje, pokud rostou přirozeně uvnitř jiných kultur a jsou-li ničeny, poškozovány nebo rušeny v přirozeném vývoji v souvislosti s běžným obhospodařováním těchto kultur,

Podle § 49 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. ve znění do 30.11.2009 za běžné obhospodařování podle odstavce 2 písm. a) se nepovažují zásahy, při kterých může dojít ke změně hydrologických půdních poměrů, půdního povrchu či chemických vlastností prostředí, kromě zásahů při obvyklém hospodaření v lesích podle platného lesního hospodářského plánu.

Podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. do 30.11.2009 výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů podle § 46 odst. 2, § 49, 50 a § 51 odst. 2 může v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, povolit orgán ochrany přírody.

Podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ve znění platném od 1.12.2009 výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství¹⁰), lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany.

Soud při přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí vyšel především z předmětu řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno a tím je žádost žalobce ze dne 18.2.2010 podle § 56 odst. 1 zákona o povolení výjimky ze základních podmínek ochrany ohrožených zvláště chráněných rostlin (bledule jarní, prstnatec listenatý) dle § 49 odst. 1 zákona nezbytné ke zřízení záměru žalobce - povolení terénních úprav na pozemcích parc. č. 306 a 315 v kat. území Dolní Dvůr (v žádosti uvedeno - vytvoření manipulační plochy a terénní úpravy). Z uvedené žádosti vyplývá, že veřejný zájem měl spočívat v provedení terénních úprav spočívajících v deponování zeminy z parcely č. 281 na parcely č. 306 a 315, směřující ke stabilizaci soukromé příjezdové cesty na parcelách č. 306 a 315 a v omezení jejich podmačení za účelem naplnění vlastnických práv žalobce k pozemkům a pro lepší dostupnost složek integrovaného záchranného systému (IZS) a to i vzhledem k pokročilému věku sousedů z čp. 33 a 35.

Z podkladů řízení je zřejmé, že předmětnou žádost o povolení výjimky podal žalobce poté, kdy dle zjištění žalovaného žalobce sice již dne 29.4. 2009 podal žádost o posouzení ideového záměru (zřízení manipulační plochy k parkování a skládce dřeva a k přístupu složek IZS), avšak dříve než proběhlo vyhodnocení botanických průzkumů na pozemcích k této žádosti ze dne 13.5. 2009. a 26.6. 2009, bylo již na předmětných pozemcích zjištěno

provedení terénních úprav bez příslušného povolení. Žalobce proto dne 5.11.2009 požádal o dodatečné povolení k terénním úpravám, k čemuž bylo Správou KRNP ze dne 14.1.2010 vydáno závazné stanovisko k terénním úpravám, podle kterého byl vysloven souhlas k dodatečnému povolení terénních úprav na parcele č. 281 a byl vysloven nesouhlas k dodatečnému povolení terénních úprav na parcelách č. 306 a 315. Vyslovení nesouhlasu s dodatečným povolením terénních úprav bylo odůvodněno výskytem zvláště chráněných druhů rostlin na parcelách č. 306 a 315 a z důvodu ochrany předmětů Evropsky významné lokality Krkonoše.

Z uvedeného vyplývá, že v dané věci bylo o povolení výjimky požádáno za situace, kdy nebyly zčásti dodatečně povoleny terénní úpravy na pozemcích parc. č. 306 a 315, na nichž již od května 2009 bylo bez povolení realizováno odtěžení a uložení zeminy a kdy botanický průzkum provedený Správou KRNP ve dnech 13.5. a 26.6.2009 ještě nebyl ukončen ve fázi vyhodnocení ohledně výskytu zvláště chráněných rostlin. Tato skutečnost je mezi účastníky řízení nesporná, spor mezi účastníky řízení je veden v rovině určité „představy“ žalobce, že od počátku řešení jejich ideového záměru jim ze strany Správy KRNP nebyla poskytnuta součinnost v rozsahu, který by zahrnoval i posouzení akcí, které měly být v dané lokalitě prováděny ze strany ČEZ, a.s., konkrétně výkopových prací, s nimiž mohly být úpravy terénních pozemků spojeny. Špatné součinnosti se žalobce dovolává nikoliv jen ve vztahu k zamýšleným výkopovým pracím ČEZ, a.s., ale rovněž i v důsledku působení pracovníka Správy KRNP (botanika), který vedl v dané lokalitě průzkum v souvislosti s terénními úpravami na jiných (sousedních pozemcích) a který měl zmapovat i výskyt zvláště chráněných rostlin na pozemcích žalobců a také i vzhledem ke změně stanoviska Správy KRNP při kontrolním šetření dne 28.8.2009 k odtěžené zemině v násypu.

Soud, vycházející z podkladů řízení, nemůže přisvědčit námitkám žalobce o nesoučinnosti, o neekonomickém a dále změněném přístupu pracovníků Správy KRNP k záměru žalobce. Žalobce si neuvědomuje, že stav, který vznikl z důvodu realizovaných terénních úprav na parcelách č. 306 a 315 v Krkonošském národním parku bez řádného povolení podléhá režimu právní ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb. a tato ochrana se poskytuje pro místa výskytu zvláště chráněných druhů rostlin podle § 56 v návaznosti na § 49 zákona. Zda je pro určité místo a terénní práce nezbytné vést řízení o udělení výjimky ze zákazu zvláště chráněných druhů rostlin záleží na stavu daných pozemků a na výskytu rostlin v daném místě. Vedení řízení dle § 56 odst. 1 zákona tedy předpokládá předchozí zjištění stavu přírody a potřeby její ochrany. Jestliže žalobce před náležitým zjištěním a vyhodnocením lokality, byť vedl předtím neformální jednání s pracovníkem Správy KRNP, sám o své vůli a bez povolení i souhlasného stanoviska změnil stav pozemků odtěžením zeminy a učiněním navážky tak, že již pro řízení o udělení výjimky nejsou dány podmínky náležitého zjištění stavu flory na daných pozemcích, pak pro účely řízení o výjimce zcela jistě není relevantní, jaká neformální jednání, v jaké míře součinnosti či nesoučinnosti probíhala a zda s nimi souvisela i investiční akce jiného subjektu (ČEZ, a.s.). Jediným relevantním skutkovým zjištěním může podklad, který vypovídá o výskytu zvláště chráněných druhů rostlin, časově nejbližší uskutečněným terénním pracem a těmi se v dané věci jeví vyhodnocení botanických průzkumů ze dne 13.5. 2009 a 26.6.2009, nikoliv případné záznamy z r. 2006. Tyto botanické průzkumy, nejprve relevantní pro dodatečné povolení terénních úprav a následně i pro rozhodování o povolení výjimky, potvrdily výskyt bledule jarní a prstnatce listenatého, což vedlo k nesouhlasu s dodatečným povolením terénních úprav a k požadavku odstranění navožené zeminy.

Uvedená zjištění, která již jsou žalobcem těžko vyvratitelná následně, z důvodu již provedeného zásahu do předmětných pozemků, svědčí o existenci veřejného zájmu na

ochraně přírody a to je rozhodnou skutečností ve věci povolení výjimky ze zákazu zvláště chráněných druhů rostlin dle § 56 odst. 1 a 2 zákona, a to jak ve znění platném do 30.11.2006 tak i v později platném znění. Je tomu tak proto, že dle citovaného zákonného ustanovení k povolení výjimky vede poměrování veřejného zájmu zamýšleného zásahu do pozemků a veřejného zájmu na ochraně přírody a posouzení, že jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody nebo v zájmu ochrany přírody.

Soud v dané věci přisvědčuje žalovanému v tom, že v řízení nebylo prokázáno, že by jiný veřejný zájem převažoval nad zájmem ochrany přírody. V dané věci proti sobě stál zájem žalobce na provedení terénních úprav výslovně jak v žádosti uvádí z důvodu zajištění soukromého vjezdu na pozemky v jeho vlastnictví a až v podaném odvolání dokládal spojitost zamýšleného záměru s akcí společnosti ČEZ, a.s. Do té doby v žádné z jeho výše uvedených žádostí není prokazována spojitost ideového záměru s veřejným zájmem, který by představovala investiční akce ČEZ, a.s. Z vyjádření ČEZ, a.s. ze dne 21.5.2010, přiloženému až k odvolání žalobce nevyplývá nic jiného než souhlas ČEZ, a.s. se zamýšlenými terénními úpravami žalobce a jejich předstihem před investiční akcí ČEZ, a.s., která není nikterak specifikována. Spojitost s investiční akcí ČEZ, a.s. popírají podklady řízení – interní sdělení Správy KRNAP ze dne 2.12.2009 pro účely řízení o dodatečném povolení terénních úprav s odkazem na to, že není známa žádná akce elektrického vedení, která by souvisela s pozemky parc. č. 306 a 315. Z uvedeného podkladu je rovněž zřejmá úvaha, že uvedení navezené zeminy do původního stavu je možné a účelné a je závislé na šetrnosti použité technologie. V řízení rovněž nebyla jako veřejný zájem zjištěna naléhavost dopravy složek IZS. Tuto skutečnost žalobce uváděl v žádosti o udělení výjimky spíše jako doplňující důvod pro důvod zásadní, jímž bylo jediné zajištění funkční přístupové komunikace k naplnění vlastnických práv k pozemkům. Ačkoliv soud stejně jako správní orgány chápe snahu žalobce o zlepšení dopravní dostupnosti v lokalitě, nelze než přisvědčit správním orgánům v tom, že této dostupnosti v chráněné krajině lze docílit jen na základě řádně vedených řízení o povolení terénních úprav a případně řízení o povolení výjimek ze zákazu zásahu do zvláště chráněných rostlin za podmínky převahy jiného veřejného zájmu.

Protože v dané věci rozhodovalo jediné to, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody a převaha takového zájmu nebyla v řízení zjištěna a prokázána, soud neměl důvod považovat správní uvážení žalovaného za vybočující z mezí zákona. Na uvedeném nemůže nic změnit ani argumentace žalobce o nezbytnosti uložit odtěženou zeminu z parcely č. 281 prostě výskytu zvláště chráněných rostlin na parcely č. 306 a 315, dovolávající se logiky takového postupu, neboť záměr žalobce je třeba posuzovat v jeho celku. Je-li dodatečně povoleno provádění terénních prací na jednom pozemku (na parc. č. 218), nelze automaticky dovozovat, že musí být z důvodu logiky dodatečně povolena terénní úprava či udělena výjimka z ochrany rostlin na jiných pozemcích (na parc. 306 a 315), aby bylo možné zeminu uložit. Jsou-li terénní úpravy spojeny se zásahem do více pozemků a navzájem se podmiňují, je logické, že není-li povolena manipulace se zeminou na některém z pozemků, nejsou k provedení terénních úprav v jejich celku dány zákonné podmínky.

Námítky žalobce o nesprávném označení žalobcem zamýšlených úprav jako manipulační plochy v prvostupňovém rozhodnutí není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Sám žalobce označoval v žádosti o udělení výjimky svůj záměr jako vytvoření manipulační plochy a terénní úpravy a namítá-li v tomto směru obsahový omyl, nejde o tento omyl z pohledu posuzovaného veřejného zájmu. Zájem na terénních úpravách nebyl zjištěn jako veřejný zájem převažující nad zájmem ochrany přírody a argumentace, že nešlo o manipulační plochu, ale o vyrovnaní terénu, není pro posouzení věci relevantní, neboť vyrovnaní terénu sám žalobce v žádosti prezentoval jako zájem soukromý. Z tohoto pohledu

stav dané lokality dokládány předloženou dokumentací, situační plán o způsobu přemísťování odtěžené zeminy a poukaz na podmáčený terén, nejsou relevantními podklady pro udělení předmětné výjimky, neboť jde o podklady, které žalobce předestírá z důvodu „logiky“ věci, z důvodu praktičnosti po nastolení stavu v důsledku již provedených prací v rozporu se zákonem a také z pohledu názoru žalobce na to, jak zajistit ochranu přírody a krajiny. Zajištění ochrany přírody a krajiny dle zákona č. 114/1992 Sb. z hlediska zásahu fyzických a právnických osob do jejich prvků přísluší příslušným orgánům ochrany přírody a krajiny povolaným k této ochraně zákonem, a to v řízení a v režimu stanovených zákonem. V dané věci skrývkou a odtěžením zeminy žalobcem byla odstraněna možnost posoudit závažnost zásahu do pozemků z hlediska počtu zvláště chráněných rostlin, a proto neobstojí ani námitka žalobce o podivném či nepřesném zjištění počtu zvláště chráněných rostlin vyskytujících se na ploše PU (prostor pro uložení zeminy). V tomto směru lze tedy vycházet toliko z výsledku biologického průzkumu, že na předmětných pozemcích byly zvláště chráněné rostliny zjištěny.

Pokud žalobce poněkud nesrozumitelně odkazoval na své odvolací námitky poukazující na výklad ustanovení § 49 odst. 2 písm. a) zákona v souvislosti se sloučením jeho žádostí o výjimku ohledně parcel č. 306 a 315 do jednoho řízení, pak soud z této námitky dovodil, že žalobce nepovažuje ochranu danou ust. § 49 odst. 1 zákona v dané věci za potřebnou, když jde o růst předmětných rostlin uvnitř jiných kultur, které jsou rušeny ve svém vývoji běžným obhospodařováním. Terénní úpravy provedené žalobcem a zdokumentované ve spise fotografickými snímky jako navážky zeminy, nelze považovat za běžné obhospodařování nebránící přirozenému vývoji kultur.

Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce dovolávající se porušení zásady nerovného zacházení při rozhodování o udělení výjimek dle § 56 zákona. Je tomu tak proto, že žalobce v podané žalobě nikterak neprokazoval, jakého stejného či obdobného případu rozhodování Správy KRNAP se dovolává, v čem byly podmínky rozhodování stejné a jaké situace na sousedních pozemcích se týkaly. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí odkázal pouze na to, že skutečnosti na jiných pozemcích nejsou předmětem tohoto řízení, nicméně následně ve vyjádření k žalobě i v přednesu před soudem uvedl, v čem spočívaly rozdíly mezi situací na pozemcích žalobce a na sousedních pozemcích. Soud přisvědčuje tomu, že nelze srovnávat podmínky v řízení o včas podané žádosti o výjimku s řízením, které je vedeno ex post, v důsledku neoprávněného zásahu do pozemků, a to zejména z důvodu již snížené či mizivé možnosti porovnat poměry před zásahem. Co je však nejpodstatnější a co již soud judikoval i v souvislosti s namítanou správní praxí v jiných případech správních rozhodnutí, je to, že zásadu rovného zacházení nelze aplikovat ve prospěch toho, kdo porušil zákon. Určitý postup správního orgánu v určité věci nemůže být vodítkem ve prospěch porušení práva. Stručně řečeno ten, kdo porušil zákon a včas nepodal žádost o výjimku se nemůže dovolávat rovného zacházení podle práva toho, kdo zákon neporušil a postupoval v souladu se zákonem. Soud proto přisvědčuje názoru žalovaného, že učinil-li by tak správní orgán, sám se takovým postupem dopustil porušení zásady rovného zacházení.

Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když této osobě soud v řízení neuložil žádnou povinnost, tudíž jí ani nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 14.května 2014

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.